

EUROPEES OCTROOI

Algemeen – Vertaling – Termijn van drie maanden – Vertraging – Sanctie

Dans un récent numéro, nous avons indiqué que la Cour constitutionnelle avait censuré la disposition légale qui répute sans effet en Belgique un brevet européen dont la traduction est déposée tardivement. Comme annoncé, l'administration a mis en œuvre son intention de remédier à cette situation en mettant en vigueur rapidement la procédure de restauration prévue par l'article 70bis de la loi belge sur les brevets d'invention (article inséré par la loi du 10 janvier 2011).

Un arrêté royal du 9 mars 2014 est entré partiellement en vigueur le 13 mars 2014 et rend désormais possible la procédure prévue par cette disposition. Les possibilités de restauration, aujourd'hui étendues, s'appliquent ainsi notamment à l'inobservation du délai prescrit pour la « validation » (dépôt d'une traduction à l'Office belge de la Propriété Intellectuelle) d'un brevet européen (loi du 21 avril 2007 appliquant en Belgique la CBE 2000).

Le délai dans lequel la requête en restauration doit être présentée est celui qui expire le premier parmi les deux délais suivants:

- deux mois à compter de la date de la cessation de la cause de l'inobservation du délai concerné;
- douze mois à compter de la date d'expiration de ce délai (s'il s'agit du défaut de paiement d'une taxe annuelle, le calcul est légèrement différent).

L'acte non accompli doit l'être dans le délai de présentation de la requête; celle-ci doit exposer les motifs pour lequel le délai concerné n'a pas été observé. On se rappellera à ce sujet que la restauration est subordonnée à la condition que l'inobservation du délai est intervenue « bien que la diligence requise en l'espèce ait été exercée » (art. 70bis, § 1er, de la loi).

D'autres dispositions de l'arrêté royal du 9 mars n'entreront en vigueur que plus tard en raison de la mise en œuvre d'un nouveau logiciel de gestion des procédures administratives commun aux trois pays du Benelux.

Ces autres dispositions visent, d'une part, à tenir compte des modifications apportées à la loi du 28 mars 1984 sur les brevets d'invention par la loi du 10 janvier 2011 qui visait à mettre la législation belge en conformité avec le traité du 1er juin 2000 sur le droit des brevets (mieux connus sous le nom de « Patent Law Treaty »). D'autre part, les dispositions visent à garantir la modernisation du système belge des brevets.

L'arrêté royal du 9 mars contient des modifications à:

- l'arrêté royal du 27 février 1981 relatif au dépôt d'une demande de brevet européen, à sa transformation en demande de brevet national et à l'enregistrement de brevets européens produisant effet en Belgique;

– l'arrêté royal du 21 août 1981 relatif au dépôt d'une demande internationale de brevet en Belgique;

– l'arrêté royal du 20 décembre 1984 relatif à la tenue et aux mentions du registre des mandataires agréés en application de l'article 59 de la loi du 28 mars 1984 sur les brevets d'invention;

– l'arrêté royal du 2 décembre 1986 relatif à la demande, à la délivrance et au maintien en vigueur des brevets d'invention;

– l'arrêté royal du 5 décembre 2007 relatif au dépôt d'une demande de brevet européen, à sa transformation en demande de brevet belge et à l'enregistrement de brevets européens produisant effet en Belgique;

– l'arrêté royal du 18 décembre 1986 relatif aux taxes et taxes supplémentaires dues en matière de brevets d'invention et en matière de certificats complémentaires de protection.

G.S.

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van Justitie van de Europese Unie 23 januari 2014

Zaak: C-355/12

AUTEURSRECHT EN NABURIGE RECHTEN

Gemeenschappelijke bepalingen – Rechtsbescherming van technische voorzieningen – Informatiemaatschappij

DROITS D'AUTEUR ET DROITS VOISINS

Dispositions communes – Protection juridique des mesures techniques – Société de l'information

Nintendo vervaardigt spelconsoles, zowel draagbare ("DS"-spelcomputers) als vaste ("Wii"-spelcomputers). Om te voorkomen dat illegale kopieën van videogames hierop zouden worden gebruikt, voorziet Nintendo enerzijds een herkenningssysteem dat op de spelconsoles zelf geïnstalleerd is en, anderzijds, bevat de fysieke drager, waarop de auteursrechtelijk beschermde videogames zijn opgeslagen, een versleutelde code. Zonder code kan een game niet draaien op een apparaat van Nintendo.

De interactie tussen het hardware- en softwareniveau zorgt er *de facto* voor dat op Nintendo-spelcomputers uitsluitend producten van Nintendo gebruikt kunnen worden. Multimediaproducten van andere fabrikanten kan men met andere woorden hierop niet afspelen.

PC Box verhandelt de originele spelcomputers van Nintendo samen met extra software bestaande uit bepaalde applicaties van onafhankelijke producenten, "homebrews" genaamd. Deze zijn speciaal gecreëerd om op dergelijke spelcomputers te worden gebruikt en kunnen pas worden gebruikt na de installatie van apparaten van

PC Box waarmee de geïnstalleerde inrichting die de technische beschermingsvoorziening vormt, wordt uitgeschakeld.

Nintendo verzet zich hiertegen omdat op deze manier het beschermingssysteem op de hardware wordt omzeild en dit bijgevolg het gebruik van illegale videogames in de hand werkt.

Volgens PC Box beoogt Nintendo in werkelijkheid het gebruik te voorkomen van onafhankelijke software die geen illegale kopie van videogames is, maar mogelijk maakt dat op de spelcomputers MP3-bestanden, films en video's kunnen worden gelezen, zodat die spelcomputers ten volle kunnen worden benut.

Het arrest draait in de eerste plaats om de invulling van het begrip "doeltreffende technische voorziening" (art. 6, lid 3 richtlijn 2001/29): mag onder dit begrip begrepen worden dat niet alleen de drager met het beschermde werk (d.i. de videogame zelf) van een herkenningscode wordt voorzien, maar dat tezelfdertijd ook de spelcomputers van dergelijke voorzieningen worden uitgerust zodat de auteur zich tegen niet toegestane handelingen kan beschermen?

In de tweede plaats wordt verzocht op basis van welke criteria de omvang van de rechtsbescherming tegen de omzeiling van doeltreffende technische voorzieningen in de zin van artikel 6 richtlijn 2001/29 moet worden beoordeeld.

Een eerste punt dat het Hof opmerkt is dat videogames beoordeeld moeten worden in het licht van richtlijn 2001/29 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij en niet richtlijn 2009/24 betreffende de rechtsbescherming van computerprogramma's. Deze laatste is een *lex specialis* en heeft louter betrekking op bescherming van computerprogramma's. Videogames zijn echter meer dan een computerprogramma. Zij zijn complexer en hebben een eigen scheppende waarde die niet tot deze codering kan worden beperkt.

Voorts benadrukt het Hof dat de rechtsbescherming van artikel 6 richtlijn 2001/29 enkel geldt om de houder te beschermen tegen de handelingen waarvoor zijn toestemming is vereist.

Met betrekking tot dit laatste stelt het Hof in de eerste plaats dat het derde lid van artikel 6 richtlijn 2001/29 op zich geen uitsluitel geeft of het begrip "technische voorzieningen" zich ook zou uitstrekken tot voorzieningen die deels zijn opgenomen in de fysieke dragers en deels in de spelcomputer zelf en dat tussen beide interactie vereist is.

Het Hof neemt dan ook aan dat dit mogelijk is indien zij dienen om handelingen die inbreuk maken op de door

deze richtlijn beschermde rechten van de houder, te voorkomen of te beperken.

Wat betreft de omvang van de rechtsbescherming tegen de omzeiling van doeltreffende technische voorzieningen, stelt het Hof vooreerst dat de voorzieningen geschikt moeten zijn om haar doel (nl. het voorkomen of onmogelijk maken van handelingen waarvoor de toestemming van de auteur vereist is) te bereiken.

Hiervoor moeten onder meer in rekening worden genomen: de kosten van de verschillende soorten technische voorzieningen, de technische en praktische aspecten bij de toepassing ervan en de vergelijking van de doeltreffendheid van deze verschillende soorten technische voorzieningen wat de bescherming van de rechten van de houder betreft, met dien verstande dat die doeltreffendheid niet absoluut hoeft te zijn.

Het door de rechthouders aangegeven doel van de spelcomputer is hierbij niet relevant. Wel verplicht artikel 6, lid 2 richtlijn 2001/29 de lidstaten ertoe te voorzien in een doelmatige rechtsbescherming tegen inrichtingen, producten of onderdelen die bestemd zijn om de bescherming van doeltreffende technische voorzieningen te omzeilen, die slechts een commercieel beperkt doel of nut hebben, naast de omzeiling van de bescherming, of die in het bijzonder ontworpen, geproduceerd of aangepast zijn met het doel de omzeiling mogelijk of gemakkelijker te maken.

Het bewijs van het gebruik dat derden daadwerkelijk ervan maken wordt hierbij een belangrijk element.

Het is daarom aan de nationale rechters te onderzoeken hoe vaak de apparaten van PC Box feitelijk worden gebruikt om niet-toegestane kopieën van games van of onder licentie van Nintendo op spelcomputers van Nintendo te kunnen gebruiken, en hoe vaak deze apparaten worden gebruikt voor doeleinden die geen inbreuk maken op het auteursrecht op de games van of onder licentie van Nintendo.

J.C.

Cour de justice de l'Union européenne 13 février 2014

Affaire: C-466/12

DROITS D'AUTEUR ET DROITS VOISINS

Dispositions communes – Droits d'auteur et droits voisins, droit européen – Société de l'information – Liens Internet – Communication au public

AUTEURSRECHT EN NABURIGE RECHTEN

Gemeenschappelijke bepalingen – Auteursrecht en naburige rechten, Europees recht – Informatiemaatschappij – Internet-links – Mededeling aan het publiek

Dans un arrêt rendu le 13 février 2014, la Cour de justice